

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/1953**af 26. oktober 2016****om indførelse af et europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold og om ophævelse af Rådets henstilling af 30. november 1994**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 79, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl i medlemsstaterne, under fuld overholdelse af deres grundlæggende rettigheder, navnlig nonrefoulementprincippet, og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF ⁽²⁾, udgør en væsentlig del af den omfattende indsats for at sikre, at Unionens migrationspolitik er troværdig og fungerer efter hensigten og effektivt, og for at mindske og afværge irregulær migration.
- (2) Medlemsstaternes nationale myndigheder har problemer med at tilbagesende tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, som ikke er i besiddelse af gyldige rejsedokumenter.
- (3) Det er vigtigt at forbedre samarbejdet med de vigtigste oprindelses- og transitlande om tilbagesendelse og tilbagetagelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold for at øge antallet af tilbagesendelser, som ikke er tilfredsstillende. Det forbedrede europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold er relevant i denne forbindelse.
- (4) Det nuværende standardrejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, som blev indført ved Rådets henstilling af 30. november 1994 ⁽³⁾, anerkendes ikke generelt af myndighederne i tredjelande, bl.a. på grund af dets utilstrækkelige sikkerhedsstandarder.
- (5) Det er derfor nødvendigt at fremme tredjelandes accept af et forbedret og ensartet europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold som referencedokument i forbindelse med tilbagesendelser.
- (6) Der bør udformes et mere sikkert og ensartet europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold for at gøre det lettere at tilbagesende og tilbagetage tredjelandstatsborgere, der ulovligt opholder sig på medlemsstaternes område. De forbedrede sikkerhedselementer i og de tekniske specifikationer for det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse bør gøre det lettere at få tredjelande til at anerkende det. Dokumentet bør derfor gøre det lettere at gennemføre tilbagesendelser i forbindelse med tilbagetagelsesaftaler og andre ordninger, som Unionen eller medlemsstaterne har indgået med tredjelande, samt i forbindelse med samarbejde om tilbagesendelse med tredjelande, der ikke er omfattet af formelle aftaler.
- (7) Tilbagetagelse af egne statsborgere er en forpligtelse i henhold til den folkeretlige sædvaneret, som alle stater skal overholde. Identifikation af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold og udstedelse af dokumenter, herunder det

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 15.9.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.10.2016.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

⁽³⁾ Rådets henstilling af 30. november 1994 om indførelse af et standardrejsedokument til brug for udsendelse af statsborgere fra tredjelande (EFT C 274 af 19.9.1996, s. 18).

europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse, bør, hvis det er relevant, gøres til genstand for samarbejde med diplomatiske repræsentationer og forhandlinger med tredjelande, som indgår tilbagetagelsesaftaler med enten Unionen eller medlemsstaterne.

- (8) I tilbagetagelsesaftaler, som Unionen indgår med tredjelande, bør det tilstræbes at få anerkendt det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse. Medlemsstaterne bør tilstræbe at få det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse anerkendt i bilaterale aftaler og andre ordninger med tredjelande samt i forbindelse med samarbejde om tilbagesendelse med tredjelande, der ikke er omfattet af formelle aftaler. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at sikre effektiv anvendelse af det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse.
- (9) Det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse bør bidrage til at mindske de administrative og bureaukratiske byrder for medlemsstaterne og tredjelandenes administrationer, herunder de konsulære tjenester, og til at afkorte de administrative procedurer, der er nødvendige for at sikre tilbagesendelse og tilbagetagelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold.
- (10) Denne forordning bør kun harmonisere formatet på sikkerhedselementerne i og de tekniske specifikationer for det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse og bør ikke harmonisere reglerne for udstedelse deraf.
- (11) Indholdet af og de tekniske specifikationer for det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse bør harmoniseres for at sikre høje tekniske og sikkerhedsmæssige standarder, navnlig hvad angår sikring mod efterligning og forfalskning. Det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse bør indeholde genkendelige harmoniserede sikkerhedselementer. De sikkerhedselementer og tekniske specifikationer, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 333/2002 ⁽¹⁾, bør derfor anvendes på det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse.
- (12) For at ændre visse ikkevæsentlige elementer i modellen for det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (13) For så vidt angår behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning skal de kompetente myndigheder udføre deres opgaver i forbindelse med denne forordning i overensstemmelse med de nationale love eller administrative bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽³⁾.
- (14) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af nærværende forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da nærværende forordning, for så vidt som den finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 ⁽⁴⁾, udbygger Schengenreglerne, skal Danmark i henhold til artikel 4 i nævnte protokol træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre nærværende forordning i sin nationale lovgivning, inden seks måneder efter at Rådet har truffet foranstaltning om den.
- (15) For så vidt som nærværende forordning finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, jf. forordning (EU) 2016/399, udgør den en udvikling af de bestemmelser i

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 333/2002 af 18. februar 2002 om ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt af medlemsstater til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den medlemsstat, der udarbejder det pågældende ark (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 4).

⁽²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF⁽¹⁾; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af nærværende forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige. I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige endvidere ikke i vedtagelsen af nærværende forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

- (16) For så vidt som nærværende forordning finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, jf. forordning (EU) 2016/399, udgør den en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF⁽²⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af nærværende forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland. I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland endvidere ikke i vedtagelsen af nærværende forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (17) For så vidt angår Island og Norge udgør nærværende forordning, for så vidt som den finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, jf. forordning (EU) 2016/399, en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽³⁾, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1 i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁽⁴⁾.
- (18) For så vidt angår Schweiz, udgør nærværende forordning, for så vidt som den finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, jf. forordning (EU) 2016/399, en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁵⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1 i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁽⁶⁾.
- (19) For så vidt angår Liechtenstein udgør nærværende forordning, for så vidt som den finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, jf. forordning (EU) 2016/399, en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁷⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1 i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU⁽⁸⁾.
- (20) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den påtænkte handlings virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽⁷⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁸⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (21) For at fastsætte ensartede betingelser og sikre klare begreber bør denne retsakt vedtages i form af en forordning.
- (22) Medlemsstaterne bør overholde deres respektive forpligtelser i henhold til folkeretten og EU-retten, navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig beskyttelse i tilfælde af udsendelse, udvisning eller udlevering, jf. artikel 19, og den pligt, der er omhandlet i artikel 24, stk. 2.
- (23) Rådets henstilling af 30. november 1994 bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning indføres et ensartet europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse), navnlig fastsættes dets format, sikkerhedselementer og tekniske specifikationer.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »tredjelandstatsborger«: tredjelandstatsborger som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/115/EF
- 2) »tilbagesendelse«: tilbagesendelse som defineret i artikel 3, nr. 3), i direktiv 2008/115/EF
- 3) »afgørelse om tilbagesendelse«: afgørelse om tilbagesendelse som defineret i artikel 3, nr. 4), i direktiv 2008/115/EF.

Artikel 3

Europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse

1. Formatet på det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse skal svare til modellen i bilaget. Det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse skal indeholde følgende oplysninger:

- a) tredjelandstatsborgerens fornavn, efternavn, fødselsdato, køn, nationalitet, særlige kendetegn og, såfremt den kendes, adresse i det tredjeland, som vedkommende sendes tilbage til
- b) et fotografi af tredjelandstatsborgeren
- c) navnet på den udstedende myndighed, udstedelsesdato og -sted samt gyldighedsperiode
- d) oplysninger om tredjelandstatsborgerens afrejse og ankomst.

2. Det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse udstedes på et eller flere af de officielle sprog i den medlemsstat, der har truffet afgørelse om tilbagesendelse, og forelægges, hvor det er hensigtsmæssigt, også på engelsk og fransk.

3. Det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse er gyldigt til en enkelt rejse indtil tidspunktet for ankomsten i det tredjeland, som den tredjelandstatsborger, der er omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse truffet af en medlemsstat, sendes tilbage til.

4. Det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse kan, hvis det er relevant, vedlægges supplerende dokumenter, som er nødvendige for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 6 for at ændre formatet på det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse.

Artikel 4

Tekniske specifikationer

1. Sikkerhedselementerne i og de tekniske specifikationer for det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse skal være de samme som dem, der er fastsat i artikel 2 i forordning (EF) nr. 333/2002.
2. Medlemsstaterne sender Kommissionen og de øvrige medlemsstater et eksemplar af det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse, som udformes i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 5

Udstedelsesgebyrer

Det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse udstedes gratis til tredjelandstatsborgere.

Artikel 6

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 5, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 7. december 2016.
3. Den i artikel 3, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 7

Ophævelse

Rådets henstilling af 30. november 1994 ophæves.

Artikel 8

Gennemgang og rapportering

Kommissionen gennemgår og aflægger rapport om den effektive gennemførelse af denne forordning senest den 8. december 2018. Gennemgangen af denne forordning skal indgå i den vurdering, der er omhandlet i artikel 19 i direktiv 2008/115/EF.

*Artikel 9***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 8. april 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 26. oktober 2016.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

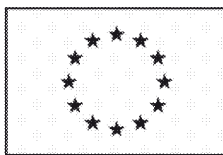
Formand

På Rådets vegne

I. LESAY

Formand

BILAG

Medlemsstatens navn

Europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold

Udstedende myndighed:

Dokument nr.:

Gyldigt til en enkelt rejse fra:

til:

Fornavn(e):

Efternavn(e):

Fødselsdato:

Køn:

Nationalitet(er):

Særlige kendetegn:

Adresse i tilbagesendelseslandet:

Udstedt i:

Dato:

Underskrift:

FOTO

STEMPEL